

SOM-HI!

editorial

La dignitat del ser humà ni es compra ni es ven, ens és donada; la dignitat del ser humà és innegociable, és senzillament sagrada.

Ara fa una mica més d'un any que uns quants joves (i no tan joves) ens vam animar a legalitzar el que fins aleshores era només un projecte: fundar una petita ONGD (organització no governamental per al desenvolupament), és a dir, inscriure al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya el nostre "Clam per la Dignitat" (CxD).

Darrera d'aquest inici hi ha una història que passa per moltes persones i institucions, però ens fem ressò especialment del JAS (Joventut Alegre de Sarrià) i la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià, on molts de nosaltres hem tingut la sort de gaudir d'una adolescència i joventut marcada per un compromís cristià amb els nois i joves, principalment en el temps d'oci, i amb els més desfavorits de la nostra societat. Més d'un tindrà present, entre d'altres lemes i consignes, les de "educar educant-nos", "qui té un amic té un tresor", "un cristià sense pregària és com un cotxe sense benzina" o "jove cristià, jove compromès". Sigui com sigui molts de nosaltres hem fet experiències de vida que ens han marcat profundament, tant és així que tot i que ja estem "jubilat" del JAS no volem deixar de viure el seu esperit i per això ja fa temps que rumiàvem la possibilitat de crear un altre mitjà per continuar creixent com a persones i com a cristians.

Per què "Clam per la Dignitat"? Doncs perquè volem fer un grup obert a tothom amb vocació de servei i compromís que aposti clarament per la persona humana de manera integral. La dig-

nitat del ser humà pensem que és un bon pal de paller que ens pot fer de bandera i per això aquest clam per la dignitat. Un clam que vol ser més que un crit, que vol ser una proposta per treballar per un món més just i més solidari i, també, per un món més cristià.

La dignitat, tal com reflexa l'article cinquè dels nostres estatuts, l'entendem com recull l'article primer de la Declaració dels Drets Humans de les Nacions Unides: "Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i drets i, dotats com estan de raó i consciència, han de comportar-se fraternalment els uns amb els altres." CxD considera explícitament la dimensió transcendent de la dignitat del ser humà, és a dir, el ser humà no pot adquirir dignitat, doncs aquesta li és donada des del principi fins el final natural de la seva vida. CxD s'identifica particularment amb l'ideari i els postulats cristians. Per tant, els objectius de CxD són els reconeixement, la protecció i la promoció de la dignitat de l'ésser humà. La dignitat del ser humà ni es compra ni es ven, ens és donada; la dignitat del ser humà és innegociable, és senzillament sagrada.

Des del món, però no amb l'esperit del món (cf. Jn 17) volem fer aquesta aposta, en equip, en comunitat i amb senzillesa, però alhora amb la certesa que junts creixerem i farem créixer, amb la certesa de què el cent per u (cf. Mc 4,13-20; Mt 13,18-23; Lc 8,11-15) ja el podem viure en aquest món. El butlletí trimestral "CexDe" que ara comencem vol ser un mitjà més per anar fent camí junts. Des d'ara mateix ens agradaria que te'l fessis teu i que participis sempre que vulguis. Som-hi!

El Consell

CONTE DE NADAL

pensaments

Introducció: El dia següent a l'arribada de Makhado (antiga Louis Trichardt, LTT, Sudàfrica) vaig assistir a una preparació de Nadal on se'ns proposava d'imaginar com seria un pessebre actual. Fruit del que vam viure a LTT vull comparar aquest conte amb vosaltres, que està inspirat a Lc 2, 1-14.

Per aquells dies el president de la República va manar d'engegar una campanya per tal de que tota la població es censés per tenir el dret a vot a les properes eleccions.

Joseph, fill de Madodonga, un poblet proper a la ciutat de Makhado, havia trobat feina a Pietersberg, a més de 200Km. Allà havia de malviure en un "batustan" amb altres companys de feina. La seva feina li permetia guanyar uns 150 euros al mes.

Maria, la seva esposa, no l'havia pogut acompanyar. Amb 16 anys ja havia acabat els estudis de mestre però no havia aconseguit trobar feina. El seu marit la venia a visitar sempre que podia, més o menys un cop al mes, ja que el viatge era massa car pel seu sou i necessitaven estalviar. Era el dia més esperat per tots dos.

La Maria estava embarassada i propera a donar llum. Havia hagut de plegar de fer totxos d'argila i ciment per construir la seva nova llar. Quan encara la gestació no estava avançada els apilava pacientment sota el sol, per tal de deixar-los endurir. Un cop llestos, els afilerava formant una paret de planta circular. "Quan torni en Joseph amb diners farem la teulada" sospirava.

Mentrestant, vivia a una vella cabana de parets de fang i teulada de palla. Quan el dia queia, des del seu catre podia veure la brillantor dels estels a través de les esclatxes al sostre. La seva família no la podia ajudar. La seva mare va morir d'hipertensió ja feia més de sis anys i el seu pare de cirrosi causada per l'addicció a l'alcohol que patia quan ella en tenia 5. El seu germà gran

havia desenvolupat la Sida, i amb els vora de 680 rands (uns 100 euros) que rebia de pensió per la seva malaltia mantenia els seus 3 fills d'entre 3 i 8 anys.

Aquell cap de setmana estava molt contenta perquè en Joseph la podia venir a veure. Tenia tantes coses per explicar-li. Però la gestació estava tan avançada que no va ser-hi a temps. Aquell mateix divendres va trencar aigües i amb el que portava posat es dirigí pels carrers polsegosos cap al centre d'atenció primària del poble veí on també anava a plantar verdures al petit tros d'hort que hi havia al darrera per tal de poder menjar i també vendre per guanyar alguns cèntims.

Allà va tenir el seu fill que nasqué amb un somri harmoniós. Allà el trobà el seu Pare en arribar, embolcallat amb un llençol vell i estripat. L'anomenaren Emmanuel, i aviat tothom va saber la bona nova d'aquest naixement.

Aleix Layola i Fabra

ORIGEN DEL PROJECTE "MAS"

Aquesta llavor, però, ens demanava una certa continuïtat, no podia ser que tot es quedés amb una bonica experiència de tercer món i que no ens afectés directament en el nostre dia a dia.

Segurament que molts ja coneixeu la història del projecte "MaS" i alguns, fins i tot, heu participat des dels seus orígens. Tot i així, no està de més recordar com va començar tot, ara que estrenem butlletí.

L'any 1998 uns quants de nosaltres (Olga Plaza, Edi Fañanás, Esther Farré, Imma Huguet, Cristina Manzaneres, Juan Sols, Marc Mezquita, Oriol Peguera, Pati Auset, Ester Vallès, Fernando Suárez, Pau Vidal, Mariona García i Maria Hernández) volíem viure una experiència al tercer món. La majoria estàvem compromesos amb el JAS, a través del qual volíem obrir nous camps de servei i de creixement personal. Érem bastant més joves i molt pocs tenien experiència en aquest camp. Alguns joves del JAS ja van fer una experiència similar a l'agost de 1995 a Mumbai (antiga Bombay, Índia), entre els quals ja hi eren l'Olga i l'Edi, i que suposà els inicis de JASMÓN. Ens fèiem dir JASMÓN per indicar el nostre compromís amb el tercer món, alhora que també es creà al JAS un grup paral·lel que es deia JASBCN, on s'incidia en el compromís social a casa nostra, a Barcelona. És a dir, el JAS volia comprometre's socialment a dos nivells, tercer i quart món, des d'una identitat cristiana, per tant de compromís i servei, fet que la nostra petita ONGD "Clam per la Dignitat" (CxD) vol continuar.

Sigui com sigui, l'agost d'aquell mateix any 1998 vam marxar a Sudàfrica (SA) a compartir amb la parròquia catòlica de Our Lady of Peace de Louis Trichardt (actualment Makhado) un camp de treball amb nens i joves. La parròquia estava i està gestionada pel Father André Stephan, Missioner del Sagrat Cor (MSC), amb qui vam prendre contacte gràcies al Toni Plaza, germà de l'Olga i també històric del JAS, que és religiós i capellà de l'orde dels MSC (pels que no la coneixeu, són, per exemple, els titulars del col·legi Sant Miquel de Barcelona i també porten la parròquia que està adjunta al col·legi). Tots vam aprendre molt i vam fer molt bons amics. Al final de l'estada vam començar a posar els fonaments d'una petita església, que a hores d'ara la fan servir de sala de reunions. Aquesta experiència ens va marcar i va ser la primera llavor.

Aquesta llavor, però, ens demanava una certa continuïtat, no podia ser que tot es quedés amb una bonica experiència de tercer món i que no ens afectés directament en el nostre dia a dia. El juliol de 1999, després dels nostres dubtes i reflexions, van venir a Barcelona cinc

experiències

amics nostres sudafricans, concretament l'Elinah, del poble de Magau, el Mashudu, del poble de Madombidzha, l'Alinah, del poble de Madombizha, la Patricia, del poble de Rathidili i la Sharon, del poble de Madodonga, que van estar allotjats quinze dies amb famílies del JAS, concretament amb la família Hernández Clua, família Mezquita Mas, família Vallès Elizalde, família Casellas Rocavert i família García-Faria Coll respectivament. Els altres quinze dies van estar distribuïts en les diferents tandes del campament d'estiu del JAS, és a dir, van compartir amb nosaltres gairebé tot els campaments. Tots plegats vam aprendre molt, ells van fer un gran esforç per acostumar-se a la vida un xic accelerada que portem i alhora que també van desmitificar als europeus, coneixent les nostres virtuts i els nostres defectes. Nosaltres, per l'altra banda, vam poder copsar i compartir una altra manera de fer les coses i donar un valor més gran a les petiteses de cada dia. Van ser dies entranyables, qui no se'n recorda del "Push, Pusch, anamavidi, push, pusch is korro korro!"!

L'any 2001 vaig començar a plantejar-me el tema del projecte de fi de carrera (pfc), obligatori pels estudiants d'Arquitectura i que jo hauria de començar cap a principis del 2002. Com que podíem escollir tema vaig començar a donar-li voltes a la idea de fer un projecte que interessés als nostres amics de SA i treballar-lo com a pfc. Així que vaig marxar amb el Gjon, un arquitecte de Stuttgart amic nostre que també forma part de Claim for Dignity – Alemanya i vam estar 10 dies agafant dades i parlant amb ells sobre el que els era més necessari. També vam aprofitar l'estada per projectar l'església de Rathidilli, avui en dia una realitat. Després d'aquells dies vam acabar entenent que hi havia molts projectes que els interessava però que, potser, el més urgent era una escola per a disminuïts psíquics a Madombizha. L'escola ja funcionava, però el que necessitaven era un edifici nou i, potser, alguns mestres que substituïssin a les mares voluntàries que estaven ajudant a la Sister Elite i les demés monges missioneres, germanes carmelites. Des del mes de març fins al mes de novembre de 2002 vaig estar treballant per recopilar informació i desenvolupar el projecte de l'escola, que vaig presentar el dia 12 de novembre de 2002.

Ara ja sabeu la resta de la història. Durant l'any 2003 hem estat començant a treballar sobre el projecte, donant-lo a conèixer i sobretot buscant finançament. Aquest desembre de 2003 set membres de Clam per la Dignitat i dos membres de Claim for Dignity – Alemanya han fet una escapada a Sudàfrica per seguir agafant dades del projecte i engegar amb la part constructiva i organitzativa. El camp de treball del proper estiu ens hi espera!

María Hernández Clua

actualitat

La idea és posar aquí algun titular de notícia que pugui ser del nostre interès. Moltes gràcies per col·laborar!

comunicacions

En aquest petit apartat ens agradaria deixar constància dels esdeveniments que anem vivint com a grup i com a persones. També la vostra col·laboració és necessària!

- Ja veieu que teniu a les mans el primer butlletí. Ens agradaria que el féssiu vostre i fos realment un mitjà per anar creixent junts. Qualsevol proposta, suggeriment o ajut a qualsevol nivell serà benvingut! Tant el disseny del CexDe com el mateix nom admeten propostes de millora!
- La nostra pàgina web actual la compartim amb "Claim for Dignity" (CfD) d'Alemanya. Portem idea d'obrir una pàgina web independent i fins ara el domini que està lliure i ens agrada més és www.clamdignitat.org. Altres idees?
- Estem encetant un interessant projecte per dissenyar una base de dades per la gestió administrativa de CxD a través d'Internet. Aquest projecte el dirigeixen el professor Xavi Canaleta, per la facultat d'Enginyeria i Arquitectura La Salle de la *Universitat Ramon Llull*, i l'Aleix Layola, per la nostra entitat, i el realitza l'estudiant Javier Julve.
- El nostre amic Toni López, membre de la comissió tècnica de CxD i que va formar part de l'expedició que va estar al desembre a Sudàfrica, estarà un mes i mig aproximadament a partir del proper març a Burkina Faso contractat per *Arquitectes Sense Fronteres (ASF)*. Sort amic Toni i que a la tornada no t'agafin febrades!

agenda

En aquest últim apartat volem fer ressò dels esdeveniments previstos. És la nostra agenda!

- Les quatre reunions generals ordinàries previstes per aquest 2004 són: 22 de febrer, 9 de maig, 29 d'agost i 19 de desembre. Sempre en diumenge i en principi a les 18:00 h a la nostra seu de Sant Just.
- El Consell de CxD es reuneix ordinàriament també quatre vegades l'any i les dates acostumen a ser dues setmanes abans que les reunions generals ordinàries.
- Entre juliol i agost de 2004 està previst dur a terme un camp de treball a Makhado (Sudàfrica) dintre del projecte MaS (Madombizha School) que estem duent a terme a la zona en qüestió.
- Les nostres amigues Maria Àngels i Cristina del *Centre Cristià d'Universitaris (CCU) de Girona* ens conviden el proper 2 de març a les 20 h al seu local a continuar el diàleg que vam encetar el passat mes de novembre amb l'*Ignasi M. Anzizu* sobre *Les actituds nostres davant la immigració*.

Edita Clam per la Dignitat
 Dipòsit legal: B-21.860-2004
 C/ Major 49
 08960 Sant Just Desvern
 Barcelona
 Tel. i fax: (+34) 932 172 112
 Núm. registre associació: 27.209
 NIF: G-63.112.189
 C/c: 3025-0004-33-1433212631

clamdignitat@clamdignitat.org
www.clamdignitat.org

Alemanya
 Michael Schliep
 Biesingerstr. 31, 72070 Tübingen
 Tel.: (+49)7071/942403

South Africa
 Fr. Andre Stephan MSC
 Catholic Church, P.O. BOX 127
 0920 Makhado (Limpopo)
 Tel. i fax: (+27) 0155160566